

Núm. de Protocol: 1000108/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000036/2018

SENTÈNCIA 68-2018

PARTS:

Apel·lant: Sra. Y.T.D.

Representant: Sr. B.A.A.
Advocat: Sra. N.V.A.

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. C M.S
Advocada: Sra. C.S.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ
M. I. Sr. Bernard PLAGNET

Andorra la Vella, vint-i-vuit de setembre del dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000108/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard PLAGNET**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. Y.T.D. va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució del Consell d'Administració de la CASS de data 27 de setembre del 2016 tot sol·licitant que es declari nul el segon paràgraf de l'article 8.1 del Reglament regulador de les prestacions d'invalidesa de la seguretat social i s'anul·li la resolució impugnada.

2.- En la sentència del 13 de febrer de 2018 el Tribunal Unipersonal del Batlle ha desestimat la demanda promoguda per la Sra. Y.T.D.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 5 d'abril del 2018, la Sra. Y.T.D. estima en substància que:

- les seqüeles físiques que pateix la Sra. T. comporten una IPP superior al 60 %;

- no procedeix aplicar la restricció prevista en l'article 8 del Reglament regulador de les prestacions d'invalidesa de la seguretat social.

L'assegurada ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 29 de maig del 2018.

4.- En la seva contesta de data 26 d'abril del 2018, la CASS estima en substància:

- el pèrit judicial reconeix una IPP del 40 % i s'ha considerat la minva del 10 % reconeguda pel Dr. B., psiquiatra i la IPP del 3,5 % per la mà esquerra. Fent aplicació de la regla de les capacitats residuals, la IPP reconeguda és del 47,61 %;

- el Reglament no contradiu la norma prevista per l'article 168 del text consolidat de la Llei 17/2008.

La CASS ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 30 de maig del 2018.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre la resolució impugnada

L'any 2012, l'assegurada va ser diagnosticada de fibromialgia.

La Sra. Y.T.D. va iniciar una baixa mèdica derivada de malaltia el 5 de maig del 2015 que es va prolongar fins al 24 de juny del 2016. Per resolució de data 14 de juny del 2016, la CASS resol: atorgar l'alta mèdica en data 24 de juny del 2016 i desestimar la pensió d'invalidesa derivada de malaltia

comuna o accident no laboral al no complir les condicions establertes legalment (foli 118).

En data 30 d'agost del 2016, el Consell d'Administració de la CASS va acordar demanar un informe mèdic en relació amb el seu estat de salut, elaborat per un facultatiu especialista sense cap vinculació amb les parts. La Dra. S. ha fet una suma de totes les patologies i conclou: *"la pacient ha estat valorada amb una IPP total de 62,84, aplicant la fórmula per a incapacitats concurrents de Balthazar"* (informe del 23 de setembre de 2016, foli 37, revers).

En una resolució de data 27 de setembre del 2016, el Consell d'Administració de la CASS resol: *"(...) un cop valorat el resultat de la pericial practicada per la Dra. S. i les apreciacions efectuades per la Comissió de Valoració Mèdica de la CASS, confirma la decisió de no atorgar-vos una pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna o accident no laboral, atès que la pèrdua de guany que presenteu és inferior al 60 % necessari"* (foli 40, revers).

En el seu informe de data 14 de juny del 2017, el Dr. V. ha valorat les seqüeles funcionals i físiques i conclou: *"al meu entendre, la conseqüència funcional global que presenten les diverses malalties anteriorment esmentades a nivell de la capacitat del treball, tenint en compte únicament l'aspecte funcional i físic (...) poden considerar-se com a conseqüències importants i ser valorades amb un 40 % de IPP global"* (foli 168).

El pèrit ha aplicat el mètode adequat d'aplicació del barem de l'Union Nationale des Caisses de Sécurité Sociale, *"que és un barem de funcionalitat, és a dir que no enumera patologies o malalties i les valora, sinó que valora única i exclusivament les seqüeles funcionals... Això vol dir, que no hi ha cap valoració específica de cap patologia en aquest cas, ni de fibromialgia ni de fatiga crònica, sinó que es valoren les conseqüències funcionals que aquestes patologies tenen sobre l'organisme i sobre les diferents unitats funcionals"* (foli 167).

En el seu informe de data 7 de juliol del 2017, el Dr. B. ha valorat les seqüeles psicològiques i psiquiàtriques i considera que la minva es del 10 %.

És de jurisprudència constant d'aquesta Sala que el jutge no està vinculat per les conclusions dels pèrits judicials, però que aquestes conclusions tenen una importància particular per raó de les condicions d'objectivitat en les quals són efectuades.

En aquest cas, aplicant la regla de Balthazard, la minva total i definitiva seria del 46%, a la què si s'afegeix la IPP no discutida del 3,5 % per la mà esquerra (foli 40, revers), donaria un resultat de 47,61 % i per tant, inferior al 60 % que exigeix l'article 166 de la Llei de la seguretat social.

Per aquests motius, el recurs s'ha de desestimar sobre aquest punt.

Tercer.- Sobre el Reglament

En el seu escrit d'apel·lació, la Sra. Y.T.D. estima que no procedeix aplicar la restricció prevista en l'article 8 del Reglament regulador de les prestacions d'invalidesa de la seguretat social, per ésser contrària a la Llei 17/2008.

L'article 168 de la Llei 17/2008 disposa:

« La invalidesa, amb els tipus i graus diferents en què es pot presentar, independentment de la causa, es determina, a partir d'uns barems tècnics, tenint en compte de manera principal l'estat general de la persona, i de forma complementària l'edat, les facultats físiques i mentals, així com les seves aptituds i formació professionals. La manera de determinar la pèrdua de capacitat de guany derivada dels diferents paràmetres s'estableix per reglament. »

Resulta clarament de la redacció de l'article 168 que la llei es refereix a un reglament per determinar les modalitats d'aplicació d'aquestes disposicions.

Als termes de l'Article 8 del Reglament de les prestacions d'invalidesa de la seguretat social.

“Reconeixement de la invalidesa i determinació del grau

1. Per determinar la reducció de la capacitat de guany a l'efecte de reconeixement d'aquest tipus d'invalidesa, es té en compte l'estat general de salut de la persona assegurada. Només quan aquest estat general de salut evidenciï, d'acord amb el barem d'aplicació, una pèrdua de capacitat de treball igual o superior al 50%, es poden considerar els factors de l'edat, les facultats físiques i mentals, i les aptituds i la formació professionals de la persona assegurada per complementar el percentatge d'incapacitat laboral.”

Aquest text no contradiu l'article 168 de la Llei 17/2008. L'article 8 aplica l'última frase de l'article 168: *“La manera de determinar la pèrdua de capacitat de guany derivada dels diferents paràmetres s'estableix per reglament”*.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la Sra. Y.T.D.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del Consell d'Administració de la CASS del 27 de setembre del 2016 és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.